

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1939 kl. 12 m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion angående utredning om vederlag till kommunerna för deras kostnader i anledning av barnavårdsnämndernas befattningar med vissa ärenden.

I en inom andra kammaren väckt och till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 266, har herr *Hansson* i Vännäsby *m. fl.* hemställt, att andra kammaren för sin del måtte besluta, att från riksdagens sida framställning göres hos Kungl. Maj:t om verkställande av utredning huruvida och i vilka former (tjänstbrevsrätt eller annorledes) vederlag skulle kunna utgå till kommun för kostnader, som åsamkats densamma på grund av barnavårdsnämndernas befattning med mödrahjälp och bidragsförskott till underhåll av barn.

Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Andra kammarens utskott har i sitt över motionen avgivna utlåtande, *Andra kam-*
nr 1, anfört följande: *marens tred-*

»Vid 1938 års riksdag väcktes inom andra kammaren en *motion, nr 53,* däri yrkande framställdes om att frågan angående tjänstbrevsrätt för barnavårdsnämndernas ordförande snarast måtte tagas under omprövning.

je tillfälliga utskott.

Sedan motionen hänvisats till andra kammarens tredje tillfälliga utskott, införskaffade detta utskott yttranden över densamma från generalpoststyrelsen, statskontoret, socialstyrelsen, Svenska landskommunernas förbund samt Svenska fattigvårds- och barnavårdsförbundet. Ämbetsverkens yttranden inneburo klart avstyrkande av motionen. Även de båda förbunden ansågo ett genomförande av i motionen ifrågasatt åtgärd under föreliggande omständigheter icke lämpligen kunna komma i fråga men ställde sig dock välvilliga till motionens syfte. Från fattigvårds- och barnavårdsförbundets yttrande antecknade utskottet särskilt, att förbundet funnit önskvärt, att det i ett vidare sammanhang upptoges till prövning, huruvida icke medgivandet av tjänstbrevsrätt borde utnyttjas som en av de vägar, på vilka man ville söka lätta kommunernas bördor för fullgörandet av allmänna samhällsuppgifter.

Med hänsyn till den förebragta utredningen beslöt utskottet för egen del i utlåtande nr 4 hemställa, att motionen icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda, vilken hemställan av kammaren bifölls den 2 april 1938.

I nu föreliggande motion har, till skillnad mot vad härutinnan påyrkats vid fjolårets riksdag, föreslagits en utredning, huruvida och i vilka former statligt vederlag borde komma i fråga för barnavårdsnämndernas befattning med vissa allmänna samhällsärenden. En dylik förutsättningslös och allsidig utredning anser även utskottet lämpligen böra komma till stånd.

Den ifrågasatta undersökningen torde emellertid, åtminstone i huvudsak, falla inom ramen för en redan igångsatt statlig utredning. Åt den inom socialdepartementet arbetande *socialvårdskommittén* har nämligen — under erinran om att kommunerna i de flesta fall bidroge till utgifterna även för de statliga socialpolitiska understödsåtgärderna — bland annat uppdragits att behandla frågan, huru kostnaderna för socialvården böra fördelas mellan stat och kommun. Enligt utskottets mening synas därför de av motionärerna väckta förslagen nu icke behöva föranleda annan åtgärd från riksdagens sida än att framställning göres till Kungl. Maj:t om att desamma överlämnas till nämnda kommitté för att tagas under övervägande vid fullgörandet av dess allmänna utredningsuppdrag.

Utskottet får alltså hemställa, att andra kammaren måtte, i anledning av motionen II: 266, för sin del besluta, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t gör framställning om att motionen överlämnas till socialvårdskommittén för att tagas under övervägande vid fullgörandet av dess uppdrag.»

Denna hemställan bifölls av andra kammaren.

*Andra
kammarens
beslut.*

Första kammaren, som jämlikt föreskriften i 63 § riksdagsordningen erhållit del av detta andra kammarens beslut, har hänvisat ärendet till sitt andra tillfälliga utskott.

Utskottet.

Utskottet har vid övervägande av vad i ärendet förekommit funnit sig kunna instämma i vad andra kammarens utskott anfört.

Utskottet hemställer därför,

att första kammaren måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 24 februari 1939.

På utskottets vägnar:

O. A. NORDBORG.

Närvarande: herrar Nordborg, Heüman, Anders Andersson, Swartling, Sundvik, Theodor Magnusson och Albertsson.